
Poesia de colors i dibuixos en vers

[*Bella lluna treu el nas...*, Fina Anglès. Il·lustracions de Jasmin Bergadà i Silvana Salvadó. Arola Editors, Tarragona, 2005]

Aquest llibre de poemes i endevinalles per als xiquets és un apropament al món màgic dels nens i de les nenes. És un llibre divertit i alegre, amb il·lustracions molt acolorides que omplen la pàgina sencera. Dibuixos per als xiquets, que enamoren als adults. Petits quadres que desvetllen la innocència dels objectes essencials de la infantesa i que apropen la il·lusió de les primeres experiències.

La poesia és en cada pàgina un retrobament també amb les primeres paraules. La primera música, potser el record d'alguna primera cançó: "*Nineta petita,/ manetes de flor,/ careta bonica, l'estimo molt jo.*" O l'aparent senzillesa dels versos que converteix la lectura en una preuada troballa. Imatges molt nítides i cap mot sobrer. Un llenguatge planer, amb paraules del Baix Camp, que combina el joc dels sons amb la rima i les repeticions.

El llibre té tres parts. En la primera, la poesia pren cos dels jocs infantils bellament il·lustrats, a través del cercol, la pilota, la nina, l'estel o l'ordinador! Però per damunt de tot, la poesia, com el joc, és saltar "unes pedres de passera / que travessen la riera" i teixir, com si fos tan fàcil!, una caminet per aprendre i per entendre, per aprendre a comprendre, per il·luminar els passos de l'aprenentatge. El millor exemple n'és la poesia que ha donat títol al llibre:

"Bella lluna treu el nas/ per darrere les muntanyes/ i feliç, feliç somriu/ entremig de vells pinars,/ romanills i flors boscanes./ Guaita, veu al fons la vall/ just al mig, l'antic poblet/ i a la plaça tot d'infants/ que la miren expectants;/ Bella Lluna els fa l'ullet./ Les caretes s'il·luminen,/ els ullets resten oberts,/ a l'instant plouen del cel/ un a un milers d'estels./ Que somnien els xiquets?/ Bella Lluna amaga el nas/ per darrere les muntanyes/ i feliç, feliç somriu/ entremig de vells pinars,/ romanills i flors boscanes."

En la segona part, trobem, a mena d'endevinalla, els dibuixos i les poesies referents als arbres de la Mediterrània. El magraner, l'heura, el llorer, l'ordi, les figues, es converteixen en un enigma que cal desxifrar:

“Si prop meu vols reposar,/ veure el verd i el blau al cel,/ no t'oblidis que una gla/ pot mostrar-te el seu recel”.

I, en la tercera part, titulada, *D'arbres, plantes, fruites i un confit*, continuem amb els jocs d'endevinar què és el que s'amaga rere la imatge de cada pàgina i la corresponent poesia que s'hi acosta. Un joc que captiva els xiquets –jo ho he provat!- i que els desperta la curiositat de saber com es diu... i què és això... i per què aquest dibuix... I és que, en paraules de l'autora: *“llegir poesia a casa o bé a l'escola és un bon exercici perquè és complet, perquè els recursos d'abstracció , de comparació, de paral·lelisme, d'imaginació... que genera el nostre pensament i gestiona el nostre raonament vehiculen sensibilitat.”*

ROSER GUASCH

Publicat al diari *El Punt* el 7 de febrer de 2006

http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=1730929